

Egészen jövő februárig, nemcsak gyülekezetünk születésének 30. évfordulója miatt, hanem a témák fontossága miatt is, a következő igehirdetés sorozatban leszünk együtt: „...hogya sok gyümölcsöt teremjete az én dicsőségemre...”. Ezekben a hónapokban először gyülekezetünk 5 alappillérel foglalkozunk, azokkal az alapvető fókuszokkal, amikre épül a gyülekezeti közösségünk. Ez a második vasárnap lesz, amikor a tanítványság, mint az első alappillér lesz velünk.

A mai igehirdetés pedig a következő címet kapta: „megfelelő az életbiztosításod?” Mindenkit megnyugtatok nem szerződött semmilyen alkusz vagy biztosítási cég. Nem tudom, hogy mennyire vannak otthon a testvérek a biztosításokban, én szinte semennyire, de azért azt tudom, hogy lehet különböző biztosításokat kötni előre nem látható káreseményekre. Ilyenkor a káresemények nyomán fellépő anyagi károk, az előre befizetett és a szerződésben rögzített biztosítás fényében csökkenthetők. Elém került egy cikk az egyik pénzügyi portálon, ahol azt olvastam, hogy szeptember második felében sokszorosára ugrott a frissen kötött lakásbiztosítások száma, mert sajnos az elmúlt napok viharai és a jelenlegi árvíz is rengeteg otthont rongált meg vagy tett lakhatatlanná. Hogyan kapcsolódik mindez mai textusunkhoz? Egy kicsit távolabbról fogunk közelíteni, de szeretném, ha egészében csodálkoznánk rá arra, hogy Jézus milyen életet kínál övének. Azt olvastuk igénkben, Jézus azt mondja: „aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét értem, megtalálja azt”. Az a görög szó, ami a megmenteni helyén áll, sok jelentéssel bír, az üdvözül, megtart jelentés mellett azt is jelenti, hogy biztonságban tart, biztonságba visz. Ez lesz a kapcsolópontunk és ezt járjuk most körbe: miért és hogyan akarja az ember biztosítani az életét, milyen életbiztosítást kínál Jézus és mire hívja Övéit?

Általában azért kötünk biztosítást, mert félünk, hogy egy olyan esemény következik be, amire nincs ráhatásunk és ami nagy veszteséget jelenthet számunkra. Ki kell, hogy mondjuk, hogy az Istentől elszakadt ember egy veszélyes világban él, ahol rengeteg váratlan biztosításra szoruló eseménnyel találkozik élete során – amiket most káreseményeknek fogok nevezni. A bűneset óta nemcsak úgy tört be a gonoszág a világba, hogy megtörte a szeretet-és bizalomkapcsolatot Isten és ember, ember és ember között, hanem az első emberpár bizalmatlanságának következménye az is, hogy a természettel való kapcsolata is megromlott. Annak, hogy az ember nem ápolja és nem őrzi úgy a teremtett világot, ahogyan azzal Isten eredetileg megbízta, annak visszafordíthatatlan következményei vannak. A jelenleg Közép-Európát és hazánkat sújtó árvíz vagy a nyáron tomboló szárazság is erre emlékeztet. A káresemények sora pedig szinte a végtelenségig bővíthető, ha az ember-ember és Isten-ember kapcsolatára nézünk. Hiszen tele vagyunk önzőséggel, kapzsisággal, lopásokkal, csalásokkal, határsértésekkel, hazugságokkal mind anyagi, mind lelki értelemben. Miért akarja tehát az ember biztosítani az életét? Azért, mert a bűneset óta egy veszélyes világban élünk.

Pillantsunk rá most arra, hogy hogyan próbál védekezni az ember a veszély ellen? Általában úgy, hogy ha tudja mivel áll szemben, akkor óvintézkedéseket tesz. Ezt igen sokrétűen teszi, attól függően, hogy milyen veszéllyel szemben akar védekezni. Ha el szeretnénk kerülni a betegséget immunerősítőket szedünk; ha nem akarjuk, hogy lakásunkat kirabolják, riasztót szerelünk fel; ha nem szeretnénk, hogy kártevők rácsálják meg éléskamránkat, csapdákat helyezünk ki; ha tudjuk, hogy jön az árvíz, akkor igyekszünk homokzsákokkal biztosítani az ingatlanjainkat és még sorolhatnánk tovább. Nincs is azzal baj, ha óvintézkedéseket teszünk, hiszen egy veszélyes világban élünk és természetes, hogy vigyázunk arra amink van.

Hogyan igyekszünk magunkat biztosítani lelki értelemben, káresemények idején? Csak néhányat említve, talán jól tervezettséggel, amikor mindent átgondolva túlélési stratégiákat gyártunk. Vagy talán a jó kapcsolatainkban bízunk, hogy ők majd segítenek kilábalni a nehéz helyzetből. Vagy bízunk abban az anyagi tőkében, amit évek óta a különböző vészhelyzetek esetére tettünk félre. És vajon minden helyzetre nézve elég a pénzünk, jól tervezettséggünk, kapcsolataink vagy éppen egészségünk, szexuális vonzóerőnk, intellektusunk és még sorolhatnánk? Talán többünk tapasztalata az, hogy nem. Hiába tűnt úgy, hogy minden rendben van körülöttünk, mégis úgy láttuk a jövőt, hogy nem vár benne semmi jó ránk már az életben, a depresszió sötét felhői kezdtek felettünk gyülekezni. Hiába voltunk jól tervezettek, amikor demens szüleink gondozása olyan nehézzé vált, hogy minden erőnk elfogyott és a jól tervezett naptárunk és életünk képtelen volt jól működni. És vajon mindenre fel tudunk készülni? Az a tapasztalatunk, hogy néha minden óvintézkedés ellenére is megtörténnek a rossz dolgok és minden igyekezetünk ellenére is megeshet, hogy bekövetkezik az, amitől tartottunk. Amikor hirtelen elbocsátanak munkahelyünkről bennünket vagy egy orvosi vizsgálatunk eredménye gyógyíthatatlan betegségről szól vagy bejelenti gyermekünk, hogy rendszeres szerhasználó, akkor olyan erővel tör ránk a félelem, a tehetetlenség, a kiszolgáltatottság érzése, amiben csődöt mond minden felkészülési stratégia.

Ha őszinték vagyunk, akkor be kell vallanunk, hogy akármilyen földi dologgal akarjuk bebiztosítani magunkat az életre, nem fog megmenteni, nem fog kárpótolni a legnagyobb káresemény idején, a halál idején! Van ugyanis egy olyan esemény minden ember életében, ami elől nem tud biztonságot nyújtani semmi ezen a világon! Mint ahogy van olyan biztosítási esemény, amire sosem fizet a biztosító, például ártérre épült házra egyik biztosítóval sem lehet biztosítást kötni.

Mindezek fényében saját biztosítási eljárásaink mégsem annyira biztosak. Akkor nézzük meg, hogy milyen biztosítás köthető Jézussal? Olyan, ami a legnagyobb káreseménynél is igénybe vehető, de nemcsak részlegesen tud támogatást nyújtani, hanem 200%-ban. Jézus a legdrágább biztosítási alapot hozta el az emberiség számára, amikor halálba adta az életet, hogy aki hisz Őbenne, az olyan életbiztosítást köthessen az Atyával, ami nemcsak részleges anyagi kárpótlást ad a földi káreseményekért, és azokban személyes jelenlétet biztosít, hanem egy egészen új egzisztenciát teremt az Ő királyságában és elvesztett dolgaink értékéhez képest, felfoghatatlan gazdagsággal ajándékoz meg minket. Hiszen amikor visszajön és elhozza királysága teljességét, akkor a halál erejét megtörve felettünk új életre támaszt fel minket, egy olyan országban, ahol sem könny, sem fájdalom nem lesz, ahol végre otthon leszünk szeretetében és nyugalomban, ahol helyreáll minden, ami a bűnesettel megromlott és céltévesztett.

Ahogy a lekióban olvastuk, Pál is kötött biztosításokat, melyekben nagyon bízott. Ilyen volt a származása, a vallásgyakorlata, az iskolázottsága. Azt mondta, hogy ha valakinek lehet dicsekedni valója a zsidók között, hát neki van. Ha valakinek van biztos alapja az életben, hát neki van. De egyszer csak találkozott Jézussal, és minden megváltozott! Meglátta, hogy egyszerűen nem tud akkorát teljesíteni, amivel Isten közvetlen jelenlétébe be tudna lépni. Nincs az a származási hely, amire nézve azt mondja Isten, hogy elég jó vagy ahhoz, hogy a jelenlétembe gyere! Nincs sem származás, sem teljesítés, nincs semmi, ami Isten közvetlen jelenlétébe meg tud maradni és az életben biztonságot jelentene a káresemények idején. Meglátta, hogy mindaz, amit Jézus érte tett, annak felbecsülhetetlen értéke van, hiszen beviszi az élő Isten jelenlétébe már itt a földön, de valójában örökké a szerető Isten gyógyító jelenlétében élhet! Bár Pál üldözte Jézust, Ő mégis átölelte szeretetével! Ennek az áldozatnak a fényében, csak ezt szem előtt tartva tudta azt mondani, hogy az annyira drága, amit Krisztusban kapott, hogy minden rang, minden teljesítmény, minden addigi biztosítéknak tekintett dolog kukába való. Sőt az a szó, ami a szemét helyén szerepel, az az egyik legerősebb szó, amit egy dolog megvetésére használtak a hétköznapi nyelvben. Amikor azt mondja Pál, hogy Jézusért „kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek mindent”, azt így is olvashatjuk: Jézusért „mindent veszni hagytam és egyenlőnek tekintek az emberi ürülékkel”. Mert rátalált egy olyan kincsre, melynek fényében, minden más délibáb és amelynek fényében láthatóvá válik a dolgok igazi értéke. A keresztfényében meglátta, hogy eddig értéktelen dolgokra alapozta életét és azoknak hátat fordítva, Jézust választotta életének biztosítójául!

És végül nézzük meg mire hív mindez minket? Arra, hogy a Jézusban nyert életbiztosításunk fényében, lássuk meg eddigi hamis lelki biztosításainkat, bontsuk fel őket, forduljunk el tőlük és szánjuk oda magunkat teljesen Jézus követésére! Azt mondta Jézus, hogy aki nem hordozza a maga keresztyét és nem követi Őt, az nem lehet a tanítványa. Lehet üdvösségünk, ha egyszer őszintén és hittel befogadtuk a szívünkbe a Megváltót, de különbség van Krisztus Megváltóként történő elfogadása és a teljes mértékben odaszánt tanítványi élet között. Sok ember épp csak annyit akar az Úrból, hogy megússza a pokol kínjait, de annyit már nem akar Belőle, hogy e földi élete során, mindenben Őt tegye meg Úrrá, Őt tegye meg biztonságá, boldogsága alapjának és győztes életet éljen.

Ma divatos csak addig csinálni dolgokat, amíg jól esik, amíg nem kell érte áldozatot hozni. Sokan belefognak ezért izgalmasnak ígérkező dolgokba, de amikor kiderül, hogy időt és energiát kell érte hosszú távon befektetni és árat kell fizetniük érte, akkor feladják. Sokan ezért nem hajlandók megfizetni a követés árát, és képtelenek elköteleződni Jézus követésére. Pedig Jézus amikor követésre hív, akkor, ahogy Ő nem úszta meg a halált, úgy Ővéit is arra hívja, hogy ne akarják megúszni, ne akarják a könnyebbik utat választani, ne akarják kevesebbrel beérni, mint Vele, Aki a legtöbb ezen a világon! Ő az Út, Akin keresztül visszatálhatunk igazi gyermekségünkbe és az Atya gyermekeiként élhetünk. Ő az Igazság, Aki végső csapást mér a Sátán minden hazugságára, amit Istenről, bűnről, bálványokról, másokról vagy éppen magunkról hazudott nekünk! Benne megérthetjük és ragaszkodhatunk az Isten igazságához, mely szabaddá tesz! És Ő az Élet, a nagybetűs élet, Aki legyőzve a halált, feltámadt és minket fel fog támasztani és feltámadásának ezzel az erejével akar munkálkodni életünk azon részei felett, ami tele van a halál erővel, a bűn valóságával és következményeivel, az élet káreseményeivel! Ő életet akar hozni a halál helyére, a rabság helyére szabadságot, a vádlás helyére felmentő kegyelmet, a kapcsolati töröttségekbe megbocsátást és fájó emlékeinkbe gyógyulást! De, hogy hozzon, ha mi nem Vele kötöttük meg életbiztosításunkat? Vagy ez valamiféle szóbeli megállapodás szintjén ugyan él, de a valóságban, ha családi, munkahelyi vagy az élet bármely területén krízis lép fel, akkor mégsem Tőle várjuk a megoldást, a megmentést, megtartást? Jézus leleplez követői életébe minden olyan dolgot, amitől hamisan remélik biztonságukat és arra hívja Ővéit, hogy váljanak meg mindentől, ami az életükben nem az Ő igazságára, szeretetére van alapozva.

Amikor ezektől valóban meg akarunk válni, akkor az egyáltalán nem könnyű és úgy érezzük, hogy árat kell fizetni Jézus követéséért. De ilyenkor elfelejtjük, hogy amíg Isten kincssel fizetett a bűn miatt teljesen megromlott emberért, addig az embernek csak el kell fogadnia ezt a kincset, nem kell adnia semmit cserébe, csak a törött életét, bűnös szívét! Mi a szemetet adjuk halálba, de Isten megfizethetetlen kincssel fizetett! És igen, Jézus nem akar biodíszlet lenni az életünkben! Ő valódi, igazi mester-tanítvány kapcsolatra vágyik velünk, hogy taníthatóak legyünk, hogy figyeljünk szavára és bármit kér tőlünk megtegyük. Amikor Jézus arra hív, hogy tagadjuk meg magunkat és vegyük fel keresztyűnk, akkor tulajdonképpen arra hív, hogy lássuk bűnnek és rossznak, mindazt, amit Ő annak lát és adjuk halálba mindazt, ami eltávolít Tőle, másoktól és magunktól, hogy szívünkben, életünkben az Ő kincstára kapjon egyre nagyobb teret, sőt Isten legnagyobb kincse, Jézus lehessen a legnagyobb kincs!

Minél tisztábban ragyog az, hogy ki ez a Jézus és mit tett értünk, annál világosabban látjuk bűnös szívünk, bűnös vágyait, büszkeségünk, nárcisztikus öntetszégünk, a biztonságunkra nézve hamis megmentőinket a maguk valóságában és

leszünk képesek a Lélek erejével elfordulni tőlük és követni Őt, Úrként és Megmentőnként. Ő azt akarja, hogy ha Hozzá tartozónak valljuk magunkat, akkor tartozzunk is teljes mértékben Hozzá és ez ábrázolódjon ki életünkön!

Amikor Jézus meghalt értünk, akkor Ő sem csak bólogatott arra, hogy „igen Atyám, jó a Te akaratod, klassz lesz, hogy helyreállítod majd az egész teremtett világot”, hanem engedte, hogy leköpjék, hogy megkorbácsolják, hogy tövisszorosít tegyenek a fejére, hogy átüssék szöggel a kezeit. Engedelmességével hozta el számunkra a bűnbocsánat és az örök élet ajándékát és tanítványaitól is engedelmesseget vár, hiszen milyen tanítvány az, aki nem hajlandó engedelmeskedni mesterének? Búcsút kell intenünk saját akartunknak, és teret kell adnunk Isten akaratának, sőt örömmel kell azt fogadnunk. Ezek nem ideiglenes búcsúk, hanem véglegesek Hiszen Jézus nem altatásról, félig eltemetésről, temetgetésről beszél, hanem egyértelmű, végleges, visszafordíthatatlan lemondásról, hátat fordításról beszél. Egyedül a Szentlélek világosságában láthatjuk, hogy mi az, amitől véglegesen búcsút kell vennünk és Tőle kérhetjük el az erőt az igazsághoz való ragaszkodáshoz, az akarathoz és a cselekvéshez! Lehet, hogy van az életünkben olyan barát vagy barátnő, aki miatt meg kell alkudnunk Istennel kapcsolatban. Lehet, hogy már régóta tudod, hogy rossz irányba visz, rossz hatással van látás-és gondolkodásmódodra és elmédben tudod, hogy búcsút kellene venni ettől a kapcsolattól, de nem érzed magadban az erőt, hogy megtedd. Lehet, hogy valakinek jó állása van, de erkölcsileg több ponton meg kell alkudni, igent kell mondani olyan dolgokra, amikről nagyon jól tudja, hogy nem kedves Isten szemében. De fontosabb az anyagi biztonság számára vagy az elért pozíció és a félelem miatt, nem tud lemondani a munkahelyéről. Lehet, hogy már Isten beszélt veled függőségeidről vagy éppen büszkeséggel, ítélkezéssel teli óemberi természetéről, de képtelen vagy másképp működni. Ha nem magad akarsz magad megmentője lenni, ha valóban nemcsak kényelmi szolgáltatásnak vagy futó kalandnak tekinted Jézust, akkor nincs más út, oda kell vinnünk mindent a kereszthez, meg kell vallani bűnként a mulasztásainkat, a bűn dédelgetését, bálványainkat, melyektől boldogságunkat, kiteljesedésünket vártuk és kérnünk kell, hogy bocsásson meg nekünk Mennyei Atyánk. Majd szívünkbe kell engedni a megbocsátás örömét és engednünk kell, hogy Jézus ebben a jelenlétben, Ő lelkünk szemeit magára emelje, hogy gyönyörködhesünk szeretetében. Ezen az úton, az önmegtagadás – sokszor a saját bűnös szívünkkel, akaratunkkal való szembemenetel útján -, a halálba-adás engedelmeségében formálódik ki az igazi tanítvány. Sőt Jézus azt ígéri, ha „elveszítjük az életünket Őerte, akkor találjuk meg igazán”, mert egy olyan életet találunk ezen az úton, amit ezen a földön ugyan még érhet káresemény, de Ő akkor és abban is a helyzetben is jelenlétét biztosítja számunkra és lesz egy pont a történelemben, amikortól soha semmilyen káresemény nem következik be és a Krisztus által megkötött biztosításunk örökre egy új egzisztenciát teremt számunkra. Krisztus követés nincs önmegtagadás, dolgoknak való teljes hátat-fordítás, halálba-adás és engedelmes követés nélkül!

Hadd zárjam Leanne Payne Gyógyító Jelenlét című könyvének egy gondolatával: „sz ördögnek úgy állunk ellen, hogy közeledünk Jézushoz; hasonlóan úgy vetünk véget az óember jelenléte gyakorlásának, hogy az új ember jelenlétét gyakoroljuk. Ennek során magunkat Krisztusnak alárendelve levetjük az óember cselekedeteit és szívünk minden gondolatát és képzeletét foglyul ejtjük Krisztusnak. Ez egyfajta szenvedéssel jár együtt. Fájdalomba kerül tehát az, hogy egészen alá vessük magukat Istennek: hogy ez a cselekedet tökéletessé lehessen, akaratunknak tisztán az engedelmessegre kell irányulnia, anélkül, sőt annak ellenére, hogy vágyódnánk reá.

Mint Krisztus testének tagjai egyénileg és közösségileg is meg kell halnunk ennek az óembernek, és fel kell ajánlanunk magunkat, hogy Krisztus gyógyító szeretete áradhasson rajtunk keresztül. Az eredményes kereszthordozás titka a Jézus jelenlétének gyakorlása (Szentlelkére való figyelés által), illetve, meghívásunk van arra, hogy magunkhoz öleljük a szentet. „Legyetek tökéletesek [teljesedjete be Jelenlétemmel], miként a ti mennyei atyátok is tökéletes” (Mt 5, 48) – mondja az Úr népének. Járjatok velem és tegyétek akaratom”.

Jelenlétében tehát tagadjuk meg magunkat, vegyük fel keresztünket és kövessük Őt! Ha életünk eddig más módokon biztosítottuk be, akkor kössünk új szerződést Jézust által itt és most és először vagy újra, alapozzuk életünk minden területét Őrá, aki halálával és feltámadásával örökérvényű életbiztosítást szerzett nekünk! Legyen így! Ámen!

(Győriné Vincze Krisztina)